

de Kerk, bepaaldelijk wat betreft het toezicht der kerk over de Vereenigingen.

Prof. Biesterveld heeft deze studie breed opgezet. Eerst geeft hij een overzicht van de geschiedenis der Jongelings-vereeniging. Daarna bespreekt hij de beginselen, die in dit vraagstuk tot een gezonde praktijk moeten leiden, gelijk die eenzijdig liggen in het wezen en de taak der Jongel. Vereen., en dat wel en naar de idee van het wereld-comité, en naar onze Bondsde. In de laatste paragraaf wordt dan aangegeven, wat nu uit deze beginselen voor de praktische oplossing van dit vraagstuk volgt. En dat wordt aldus samengevat: 1. Naar de geref. beginselen heeft de Jongel. Vereen. de Kerk te eeren; haar toezicht te erkennen, zich niet te vermeten haar arbeid te doen. 2. Het toezicht der kerk heeft alleen te gaan over het confessioneel karakter van de vereeniging, en het handhaven daarvan in haar leven. 3. De kerk oefene dit toezicht getrouw en ernstig; het best door daartoe aangewezen Deputaten, en erkenne als hare roeping op dit terrein, de belangen van de Jongel. Vereenigingen harer Confessie te bevorderen in den Dienst des Woords, in den Dienst der gebeden en in het huisbezoek.

Reeds sprak het Gereformeerde Jongelingsblad zijne dankbare waardering uit voor dezen arbeid des hooglerars. Dat kan ook niet anders. Wat hier en daar in onze Geref. Jongel. Vereenigingen gevoeld werd, of ook reeds meer of minder juist werd uitgesproken en gepraaktiseerd, wordt hier onder klare bewoordingen gebracht en daarbij historisch en principieel nader geadstrueerd. En de zaak zelf is van geen gering gewicht. Als nu en de kerken en onze Jongel. Vereenigingen bij deze studie ook het doen voegen, zal Prof. Biestervelds arbeid zeker rijke vruchten afwerpen.

Jacques le Fevre d'Etapes, voorganger van Calvijn. Een studie door C. van Proosdij, V.D.M. te Amsterdam. Met Portret. Leiden D. Donner.

De C. van Proosdij, o. a. om zijn werk over Theodorus Beza geen onbekende op kerkhistorisch gebied, teekent in deze studie het leven en den theologischen arbeid van le Fevre, in zijn tijd meest bekend onder den naam van *Jacobus Faber Stapulensis*.

Hij was de man, die, ondanks zijn blijven in de roomsche kerk, om zijne geschriften zeer zeker bovenaan staat onder hen, die de reformatie in Frankrijk in de 16e eeuw hebben voorbereid.

Na de *Inleiding* beschrijft Ds. van Proosdij in Hoofdst. I zijn levensgeschiedenis; in Hoofdst. II zijn reformatorischen arbeid, waarbij op den voorgrond treden le Fevre's Commentaren op het N. Testament; zijne homilien op 52-pericopen uit het N. Testament en zijne vertaling van het O. en N. Testament naar de Vulgata. Hoofdst. III schetst de betekenis van le Fevre voor de Hervorming.

Tot rechte waardering van wat God in dezen wegbereider der reformatie in Frankrijk geschonken heeft, zal deze studie, die naar de beste en nieuwste bronnen bewerkt is, zeer bevorderlijk zijn.

De schrijver doet er zijn held ere mede aan en verdient onzen warmen dank.

Haar Idealen, door Johanna Breevoort, te Amsterdam bij den Uitgever W. Kirchner.

M. i. in onderscheidene opzichten een keurig boek. Het uiterlijk schoon; papier en druk zijn uitstekend. De stijl is boeiend. Het verhaal is levendig, en de éénheid van handeling blijft goed gehandhaafd.

Hoofdpersoon is een vrouw van ongemeene geestgaven; dochter eener godvreezende moeder. Verkeerd in dienstbaren stand komt zij onder den verleidelenden invloed van „het Feminisme“, waarvan zij aanhangster en propagandiste wordt. Straks echter wordt zij van dien doolweg teruggebracht en leert zij inzien eenerzijds, dat de ongelooovige emancipatieleer leidt tot vervalsching der religie; dat zij de vrouw niet opheft, maar verlaagt, het huwelijk onteert; het huisgezin verwoest, de opvoeding der kinderen verwaarloost, de liefdelijke dood en op elk terrein van het menschelek leven niet anders dan verderfelijke werkt; en anderzijds, dat ook voor de vrouwenkwestie alleen heil te wachten is uit de rechte kennis en praktijk van de beginselen uit het Woord van God. Zeker heeft ook dit boek zijn feilen.

O. a. had m. i. Willem Klein, die als student zedelijk niet heel hoog stond, maar niet zonder meer als zulk een vurig pleiter voor edele beginselen geëent mogen worden.

De uiteenzetting der christelijke beginselen omtrent het Feminisme door onze voormannen gegeven, had meer verwerkt moeten worden. En de vermelding van „den Nederlandsche Christelijken Vrouwenbond“ had m. i. achterwege moeten blijven.

Toch zijn wij der schrijfster veel dank verschuldigd. Als tegenwicht tegen menig verderfelijke geschrift en tot bestrijding der heillooze emancipatieleer zal het goede diensten bewijzen. Wordt het dan straks door nog rijpere vruchten gevolgd.

WIJNINGA.

Uit de Pers.

Op de vergadering van *Moderne Theologen* heeft Dr. L. Knappert zich in deze

voege over het Godsvertrouwen der Boeren van Zuid-Afrika doen hooren.

„Dit geloofsvertrouwen der Boeren mag niet vereenvoudigd worden met hunne dogmatiek. Het is wezenlijk het geloof in hun goed recht, door God beschermd.

„De schoonheid daarvan, zoowel als de verheffende invloed heeft overal, sporadisch zelfs in Engeland, diepen indruk gemaakt en levendige bewondering gewekt ook bij andersdenkenden.

„Ofschoon wellicht niet immer van zuiver allooi, heeft die bewondering toch zeker bijgedragen om de kracht en de wijding van geloofsvertrouwen weder aan velen te laten zien.

Spr. zeide, dat onze sympathie voor de Boeren niet alleen zoo groot is, omdat zij ons verwant zijn, maar dat wij met zoveel aandacht wat in Zuid-Afrika gebeurt volgen, omdat dat ook ons zelf en alle kleine volken betreft, omdat wij ons vertrouwen in de Vorsten en in de diplomatie verloren hebben.

Spr. meende, dat wat in Zuid-Afrika wordt afgespeeld, nog nooit in oude of nieuwe tijden is vertoond. Hij waardeerde het, dat ons volk in zijn sympathie zoo flink voor den dag was gekomen en vermeldde met lof wat de pers met pen en tekenstift om sympathie te wekken gedaan heeft.

En wat de bewondering van het geloof der Boeren aangaat, spr. was van oordeel, dat die bij ons volk van zuiver allooi is en het zedelijk leven daarvan verrijkt heeft.

Spreker weersprak de meening, dat het geloof der Boeren om hun dogmatiek door andersdenkenden niet gewaardeerd kan worden. Voorreest met men daarom geloof en dogmatiek scheiden.

Uit al hun handelingen bleek ook volgens spr., dat de Boeren aan hun goed recht, door God beschermd, gelooven. Maar daarom hebben zij ook altijd getracht, den strijd te voorkomen; zij hebben daarvoor gedaan wat zij konden, met eerbiediging voor hunne onaf hankelijkheid en hun eer.

Dan haalde spr. tal van correspondentien aan ten bewijze van zijn derde stelling. Daaronder waren zoowel Amerikaansche als Engelsche, maar het Revue artikel van Dr. Kuypers en een schrijven van den heer Beelaerts van Blokland. Twee dingen staan vast, meende spr.: dat de schoonheid van dit geloof ook door andersdenkenden kan bewonderd worden, en ten tweede dat dit geloof iets anders is, iets dat hooger en dieper gaat dan lippenwerk.

Spreker haalde ook aan wat in den Volksraad gezegd is bij het begin van den oorlog: dat n.l. als men ten strijde trok, men niet ging vechten voor het stemrecht, maar voor het bestaansrecht van het volk. En dat men strijdende niets moest doen, wat dat recht en de conscientie kon besmetten.

Zoo iets klonk, meende spr., als onze oude Geuzenliedjes, opwekkende tot strijden met christenmoed. Om iets dergelijks te lezen moest men teruggaan tot de brieven van Prins Willem den Zwijger. Zou is het volk, dat in Europa uitstierf, in Zuid-Afrika weder herleefd. En hoort men daar een taal als van hem, die getuigde: „Ik heb met den potentaat der potentaten een vast verbond gemaakt.“

Spr. vergoekte het eerlijk, ernstig, open optreden der Boeren met de kuiperijen en slingeren der Engelsen. Hij herinnerde aan al hun daden; van Slachterniek tot het begin van den oorlog, aan de afgemaakte gewonden van Elandslangte, aan de vrouwen en meisjes van Dordepoort, aan de achtergelaten dooden aan de gevangenischepen van Simonstad.

En waar de Boeren zoo schoon deden, daar mag toch aangenomen worden, dat de daardoor getoonde bewondering van zuiver allooi was, ook waar die bewondering het geloof gold, al schijnt de dogmatiek een beletsel.

Spr. herinnerde aan de schoone plaat van Brakensiek, waar de Boeren verenigd zijn en de geest van Willem den Zwijger hen omwaart.

De heldenrijd waarvan wij getuigen zijn, is, meent spr., een openbaring van het geloof in God, en mag geen onderwerp worden van een theologischen strijd. Die strijd heeft ook ons opgewekt, politieke tegenstanders tot elkaar gebracht en ons geloof opgewekt.

Spreker eindigde met biddend de woorden uit te spreken: „Bescherm, o God, bewaar hun grond.“

Reeds op de vergadering zelf kwam Ds. van den Berg tegen dit potsierlijke afscheiden van geloof en dogmatiek op.

De heer van den Berg betoogde dat men de dogmatiek niet te veel van het geloof moet scheiden. Wij weten, dat in de 17e eeuw onze voorvaders dachten, zoals de Boeren nu doen, maar het rechte begrip hebben wij er niet van gehad, tot wij het nu hebben aanschouwd. De Boeren gelooven nog dat God alles bestiert en de kogels richt, en handelen daarnaar.

Dit noemde spr. het merkwaardige; maar had hem tevens overtuigd, dat het geloof der Boeren het onze niet meer kan zijn. Het begrijpen kunnen wij het echter wel.

Maar de heer Tak, de socialistische redacteur van de *Kroniek*, kreeg den modernen Dr. Knappert nog anders te pakken.

Hij schreef toch:

In de vergadering der moderne theologen heeft de Asser predikant Knappert verteld waarom hij zoo vol bewondering is voor het geloof van de Boeren. Om het raadsel van zijn modern respect voor den oudmodischen godsdienst der Boeren aan zich zelf en het overigens nog niet nieuwsgierig gebieken publiek te verklaren, zegt hij „dat wij de dogmatiek der Boeren niet mogen verwarren met hun geloof“. Verder: „De dogmatiek der Boeren kan slechts instemming vinden bij wie ook zoo denken; maar hun geloof zien wij op als naar een heerlijk goed dat wij in oprechtheid en diep onbegrip“. En iets later komt de redenaar zelfs ver om te zeggen: „Hier (bij de Boeren) gaat dus vrij wat hoogers om dan het met de lippen belijden van een bekrompen dogmatiek“.

Zoo ontfutselt deze goochelaar den Boer zijn Bijbel, redeneert den grondslag van zijn geloof: de openbaring van Gods woord in den Bijbel en voor hem wel bij voorkeur in het Oude Verbond, weg onder zijn moderne hoos pootstafel, vertoont den aldus ontroddenden Dopper aan zijn publiek en zegt: „Ziet u wel, hier is een Calvinist zonder dogmatiek, die het heerlijk geloof heeft, dat eigenlijk ook het geloof is van een vuur-aanbidder en van den modernen slap-gelooovigen ethicus... Ook bij den vuur-aanbidder is het vuur onzin, onze wijsheid dooft het, maar het mooie aanblijft. Het geloof, mijne vrienden, wordt

eerst mooi, als ik, Knappert van Assen, het fundament in mijn tooverkroes heb doen verdwijnen. Bewondert met mij wat ik zoo knap voor u heb misvormd.

En zonder bliken of blozen, ook zonder de moderne taal te worden uitgezet, zegt de man dingen van de Boeren, die hij bij oom Paul wel zou zwijgen. Deze zou op den inval kunnen komen om den Asser leeraar van de stevigheid van den Bijbel te overtuigen door hem met het boek om de ooren te slaan en hem te zeggen: „Zie manneke, zoo zet de kracht van Gods woord zich bij ons om in de daad“.

Dit is kras, maar toch niet te kras. Aan dat geleuter over geloof zonder inhoud moet een einde komen.

Buitenland.

Dat wij steeds met groote belangstelling de „Reformierte Kirchenzeitung“ in handen nemen, behoeft wel geen betoog. We zouden zoo gaarne van onze Deutsche Gereformeerde broeders artikelen lezen waaruit duidelijk blijkt, dat de kerken die den Gereformeerden naam dragen weder opbloeien.

Daarom was niet ons tot blijdschap toen wij vernamen dat eene Methodistische gemeente te Oberplanitz bij Zwitserland met haren leeraar Ds. A. Funk tot het aannemen der Gereformeerde belijdenis gekomen is. Deze verandering is te danken aan den arbeid van den helaas gestorven Dr. Adolf Zahn te Stuttgart. De methodistische gemeente bestond reeds jaren lang. De nu Gereformeerde gemeente staat bijna alleen. Men vindt in het koninkrijk Saksen nog twee groote Gereformeerde gemeenten en wel te Leipzig en te Dresden, die dezelfde kerkordening hebben. Er zijn in Saksen nog vele Gereformeerden verstrooid, welke niet tot kerken vereenigd zijn. Nu Ds. Funk openlijk voor de Gereformeerde belijdenis is uitgekomen, verwachten wij dat dit den Gereformeerden broeders meer moed geven zal om elkander te zoeken.

Minder moedgevend achten wij de aankondiging die wij in hetzelfde blad vinden van de werken van Jan MacLaren. Deze worden in bovengenoemd blad zeer aanbevolen door Dr. Brandes. Deze doctor schrijft over „Harten van goud“, en over „Uit lang vervlogen dagen“. „Dit zijn boeken, die men een iegelijk aanbevelen mag, die onschadelijke uitspanningslectuur zoekt; ja ze zijn meer dan onschadelijk, ze zijn stichtelijk in den waren zin des woords, bouwend op den eenigen grond, die daartoe geleid is opdat wij op Hem zouden gebouwd worden tot een woonstede Gods in den heiligen Geest. De schrijver wil wel is waar tot geen der partijen, waarin de kerk van Schotland tegenwoordig verdeeld is behooren, maar niet uit vjandschap tegen het Christendom, maar integendeel, om alleen te behooren tot Jezus Christus alleen“.

Wij hebben ook in dit blad meermalen ons gevoelen over de werken van Jan MacLaren uitgesproken. Naar onze meening kiest Jan MacLaren, of gelijk hij eigenlijk heet, Dr. Watson zeer beslist partij voor hen die den Christus voor ons verloochemen, om den Christus in ons op den voorgrond te schuiven, hetgeen leidt tot een algeheele ontwringing van de waarheid Gods, gelijk dit ten onzent bij de ethischen blijkt. Op de litterarische schoonheid van MacLaren's werken willen wij niets afdingen, maar meenen toch dat in een Gereformeerde orgaan moet gewezen worden op hunne gevaarlijke strekking; evenmin achten wij het een gunstig teken voor de ontwikkeling der gereformeerde beginselen dat de tegenwoordigste of kerkeraaden der Lutherische en Gereformeerde gemeente te Elberfeld een man hebben aangesteld om de Gereformeerde en Lutherische zieken in de hospitalen te bezoeken. In overleg met het „Missionshaus“ te Barmen heeft men den Zending Kunze, die vroeger in Nieuw Guinea arbeide, tot dezen arbeid geroepen. Is de heer Kunze Gereformeerd of Lutherisch? Of meent hij dat de verschillen tusschen Lutherischen en Gereformeerden onwezenlijk zijn? In alle drie gevallen is hij voor Lutherischen en Gereformeerden tegelijk onaanneemelijk. Of meenen de kerkeraaden der Lutherische en Gereformeerde gemeenten dat hunne leden in dagen van krankte minder van het versnel in belijdenissen zullen bespeuren? Wij kunnen ons niet begrijpen hoe de kerkeraad der Geref. kerk te Elberfeld er toe kwam om te handelen gelijk hij deed.

WINCKEL.

Frankrijk. Een pleidooi voor de vrijheid der kerk.

In de *Christianisme au XIXe Siècle* is *Un Solitaire* begonnen den toestand der kerk en hare scheiding van den staat te bespreken. Het is wel merkwaardig dat deze artikelen in de *Christianisme* verschijnen, het blad dat in tegenstelling met de *Eglise libre*, juist ijvert voor de vereeniging van kerk en van staat. De schrijver stelt zeer juist op den voorgrond dat de Gereformeerde kerk in beginsel is en nog behoort te zijn eene vergadering van geloovigen, het lichaam van hen die door Jezus Christus gekocht zijn.

Hij herinnert er aan dat de tradities der Gereformeerde kerk spreken van een presbyteriaal en synodalen kerkvorm, uit welke gedurende 250 jaren de besturende en rechtsprekende macht in de kerk voortvloede. Voorts toont de schrijver aan hoe de wet van Germinal van het jaar X deze macht heeft verzwakt of vernietigd, waardoor verwarring en anarchie op leerstellig gebied ontstaan is.

„Men kan er bij voegen“, zegt de schrijver, „dat deze vereeniging met den staat, hoe verleidelijk bij den eersten oogopslag als eene theorie van sociale organisatie, de actie der kerk verlamt, haar verhindert hare tucht vrijelijk uit te oefenen, ja zelfs hare leer te verdedigen en het onderwijs van hare aanstaande leeraars te regelen, haar verlaagt tot een administratief kaderwerk, haar tot droevige compromissen brengt, eenigermate de ijverzucht van hare leiders in de hand werkt en aanleiding geeft tot het geloof, dat zij niet kan bestaan dan door den steun van den wereldlijken arm“.

De schrijver is daarbij van oordeel, dat wanneer door den staat de officiële synoden van de Gereformeerde kerken op nieuw werden toegestaan, de kerk slechts ten deele zou geholpen zijn, daar de staat in menig geval zou verhinderen dat hare besluiten uitgevoerd werden.

De schrijver heeft volgens ons verzuimd om aan te toonen dat de Synoden der Gereformeerde kerken eerst dan kracht tengerode zullen kunnen uitoefenen wanneer zij zich stelden op het standpunt van de belijdenis der Gereformeerde kerken. Zulke synoden zijn voorhands in Frankrijk helaas niet te wachten.

WINCKEL.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Overtoom ds. G. Wisse te Gouda. — Strijen A. Brouwer cand. te Molenaarsgraaf.

Door den kerkeraad van Amsterdam is als dienaar des woords beroepen om werkzaam te zijn als zendeling-leeraar te Jogja ds. C. Zwaan te Zevenhoven.

AANGENOMEN: Monnikendam door L. J. C. Kreijl cand. te Baarn. — Vijfhuizen door H. Hangelbroek cand. te Zevenhuizen.

BEDANKT: Grijskerke door ds. H. H. Schoemakers te Dirkschorn. — Zwartsloot door ds. A. G. Honig te Zeist. — Exmorra, Strijen en Blokzijl door L. J. C. Kreijl, cand. — Aalden door H. Hangelbroek cand. te Zevenhuizen.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Haastrecht ds. H. G. Olde-man te Heerevaarden. — Stolk ds. A. v. Wijk te Bakkeveen. — Hoogblokland en te Wijngaarden C. H. Nolke cand. te Groningen. — Leeuwen B. Tichelaar cand. te Utrecht. — Twisk (toez. ds. Th. Ph. van Papenrecht te Brielsch Nieuwland.

Advertentien.

Ondergeteekende betuigt, mede namens kinderen, behuud- en kleinkinderen, haren hartelijken dank voor de vele en treffende blijken van belangstelling, ondervonden bij de ziekte en het overlijden van haren geliefden Echtgenoot W. DE JONG.

Wed. W. DE JONG—
E. A. DE KOE.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

Bij D. DONNER, te Leiden, is verschenen:

Johannes' Evangelie
aan de Gemeente toegelicht
door
Ds. J. VAN ANDEL.
Prijs ingenaaid f 2.75. Gebonden f 3.25.

JOHANNES KRAMER & Co.,
Dam 15-17 en Vijgendam 12, Amsterdam.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt. onder prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.
Gevestigd te AMSTERDAM, Riddersgracht 729.
Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. F. DE SAVORNIN LOHMANN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE.

Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen KAPITAAL en LEEFTE tot elk bedrag.

!!! HOMOEOPATHIE !!!

Het Homoeopathisch Generaal Depot van Dr. WILLMAR SCHWABE te Leipzig, is gevestigd Internationale Apotheek van ALBERT SOMMER, Duitsch gediplomeerd Apotheker AMSTERDAM, Heiligenweg, hoek Singel.

Volgens contract met Dr. WILLMAR SCHWABE zijn in geheel Nederland alleen in mijne Apotheek en in onderstaande filialen de echte origineele verpakkingen verkrijgbaar. Men lette op nevensstaand fabrieksmerk, daar dit wordt nabegoot.

Prijsconcordant en alle brochures gratis!

Filialen: Groningen, Apotheker S. SMEDING. Zaandam, Apotheker VAN DIJK. Filialen: Nijmegen, Apotheker W. POSTER. Zwolle, Apotheker Wed. J. RAVE.

Verschenen bij W. KIRCHNER, Rozengracht 55, Amsterdam:
HAAR IDEALEN,
door JOHANNA BREEVOORT.
Prijs f 1.90. — In prachtband f 2.40.
Dit boek, met groot talent geschreven, stelt, tegenover de moderne vrouwenromans, de positie der vrouw, zoals die in Gods Woord is geteekend, in het licht.

RIEM-VIS' OPFOKVOEDER

voor jonge kuikens van kippen, kalkoenen, fazanten enz. enz. voldoet algemeen. Kuikens hiermede gevoed, groeien vlug, worden krachtig, blijven gezond en leggen veel vroeger eieren dan die, welke met ander voeder zijn groot gebracht. Een flink en krachtig ontwikkelde kip geeft meer voordeel dan matig ontwikkelde of achterblijvers. Mocht ik in het voorgaande jaar vele bewijzen van tevredenheid ontvangen, ook nu is dat weder het geval. Een mijner afnemers, de WelEdele Heer S. te R., schreef mij dato 22 Maart 1900: „Ik heb 12 Wyandotkuikens, die ik met Uw opfokvoeder voedt en die, niettegenstaande het ongunstige weder, flink en krachtig opgroeien“. Een ander schreef mij dezer dagen: „Zooals U weet broed ik ook weder dit jaar (1900) met de machine en voed ik mijn kuikens met uw opfokvoeder; hoewel het weder erg ongunstig is, zijn zij toch flink, tierig en gezond.“

De prijs van dit voeder is: No. 1 (voor jonge kuikens van 1 tot 8 à 10 dagen oud) per kilo f 0.60, 2½ kilo f 1.35, 5 kilo f 2.40. No. 2 (voor kuikens van 8 à 10 dagen oud) per kilo f 0.30, 2½ kilo f 0.75, 5 kilo f 1.30.

KUIKENZAAD als bijvoer voor bovengenoemd opfokvoeder, 5 kilo f 1.50. Gelieve bij bestelling hiervan de leeftijd der kuikens op te geven. De levering is van alles bij 5 kilo tegelijk franco aan huis met volledige opkweekingsmethode.

VOEDER- en DRINKBARKEN voor kuikens van gegalvaniseerd ijzer en steen. Men voorkomt hiermede het vermorsen van het voeder, en het nat worden der kuikens.

Overal AGENTEN GEVRAAGD.

J. F. RIEM-VIS, Den Haag.

Dit blad wordt ge-
bdragen van med-
blad betreft, te
aan de ADMINIST-
trazendingen, die l-
kunnen voor het nu

Van de

LAA

KER

We merken kennis van G in twee maar in moet ze onderzo als Overheid hee plaats moet ze de maatschappeli Overheid sanct i nu in de derde p wil moet kennis tusschen goed e mede dat het b neutralen Staat roepelijk valt. begrip nog nad verhouding van n zij i hoofdstre den neutralen S we nu bespreke men weet, aan dat hij den ne verdedigen zou. is hem dat ze rekend. Het is hem als banier stookt heeft. I voortgaan hem, met deze besch Verworden m Misschien op ee zoo spreken, v en hetgeen men is alleen dit: dat en zich nooit e deze kwestie de vers gevoelen li te onderzoeken. vallen, vragen v van nu voortaan aanklacht te he reeks artikelen moeit geeft, zij van gewicht, v heeft er recht o en niet naar ee beoordeeld te w De neutralitei sprake worden de verschillende kan aan de orde de godsdienstige gelden laten in gerechtigheid e schen deze drie stuk verband bes maar toch, op el het één vraag voor. Of de O tegenover de kiezen, gelijk O

De Kerk

Leidde de H eeuw de kerk v Gods, ook de hiervan de goe ben, toen wij het diakenambt daarmee nu eer der barmhartig dit oogenblik h en Christus' b teren op dit g namelijk, welke mensch, welke als naar de ziel, miskennen wat is gedaan. Met hier veel goeds doen, want op stand gekomen. midden der 16 geestelijke bero tengerode van als hoogste, ja leven. Aan rij Gods naar de zij bleef zitten v vooral samen geven aan de o Menigen naam Roomschen, zo talenten en vin en liefde hebbe